

Dosarul nr.3ra-1464/2018

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Negru, A. Pahopol, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

14 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Brînza Alina împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți, cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate la locul de muncă al soțului,

împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 10 martie 2017 Brînza Alina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți, solicitînd recunoașterea ilegalității răspunsului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr.19/7-13-14/17 din 15 februarie 2017, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate (139 zile) pentru nașterea copilului xxxxxx, reieșind din cuantumul de 100% din salariul mediu de 4372 lei a soțului Brînza Dorin-Andrei.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de xxxxxx s-a căsătorit cu Brînza Andrei-Dorin, iar la xxxxxx s-a născut copilul comun xxxxxx.

Nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului Brînza Dorin-Andrei, care este angajat al organelor afacerilor interne din 11 martie 2013, iar în prezent activează în funcție de pompier al echipei intervenții la incendii nr. 1 a schimbului de Serviciu al Detașamentului Căutare-Salvare nr. 2 al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

La data de 31 ianuarie 2017 s-a adresat Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu cerere, prin care a solicitat calcularea și plata indemnizației pentru concediul de maternitate

(139 zile) pentru copilul xxxxxx, rezultând din cuantumul de 100% din salariul mediu al soțului Brînza Dorin-Andrei.

Prin răspunsul șefului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale din 15 februarie 2017 s-a respins cererea din motiv că angajații Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate urmează a fi solicitată de la Casa Națională de Asigurări Sociale.

A adresat cerere analogică și Casei Naționale de Asigurări Sociale. Prin răspunsul șefului CTAS Bălți din 27 octombrie 2016 s-a comunicat că, soțul ei Brînza Dorin-Andrei nu este înregistrat ca beneficiar de prestații sociale pentru copii în sistemul public asigurări sociale de stat.

Consideră refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova ilegal și nefondat deoarece prin acest refuz i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de indemnizația de maternitate.

Prin hotărârea din 25 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Brînza Alina împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți, cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate la locul de muncă al soțului.

S-a recunoscut neîntemeiat răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr.19/7-13-14/17 din 15 februarie 2017, fiind obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne să calculeze și să-i achite Alinei Brînza indemnizația pentru concediul de maternitate prenatal cu o durată de 70 zile calendaristice și postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice, în legătură cu nașterea copilului xxxxxxxx, la locul de muncă al soțului Brînza Dorin-Andrei. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 iulie 2017 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Brînza Alina împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți, cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate, la locul de muncă al soțului.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond corect a elucidat și constatat circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei în vederea admiterii parțiale a acțiunii, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond întemeiată a concluzionat despre ilegalitatea refuzului Serviciului protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne de a calcula și achita reclamantei indemnizația de maternitate or, după cum denotă materialul probatoriu administrat, la data survenirii cazului asigurat, reclamanta Brînza Alina nu era încadrată în câmpul muncii și se afla la întreținerea soțului Brînza Dorin-Andrei, care activează în cadrul organelor

afacerilor interne din 11 martie 2013, iar în prezent activează în funcție de pompier al echipei intervenții la incendii nr. 1 a schimbului de Serviciu al Detașamentului Căutare-Salvare nr. 2 al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

La data de 03 august 2018 Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale), a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărîrii din 25 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărîri noi prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de Brînză Alina, luînd în considerație că instanța de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău la examinarea cauzei nu a dat apreciere și nu a luat în considerație circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului.

A indicat drept temei de declarare a recursului prevederile art.432 Cod de procedură civilă.

În susținerea recursului recurentul a indicat că instanța de apel a examinat superficial circumstanțele cauzei, iar hotărîrea emisă contravine normelor de drept material și procedural, nu răspunde la toate obiecțiile formulate de recurent în procesul examinării cererii de apel. A menționat că cererea privind stabilirea indemnizației de maternitate se depune la Casa teritorială de asigurări sociale în baza actelor justificative, în termen de 12 luni, calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire, în conformitate cu art.27 din Legea nr.289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 12 iunie 2018, iar recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență la 03 august 2018 a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General pentru situații de Urgență este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă or, argumentele indicate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere

a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh